

voorstel aan de raad

Opgesteld door Bestuurs- en Concerndienst
Kenmerk 06.085267 JZ
Vergadering Raad
Vergaderdatum 31 mei 2007
Jaargang en nummer 2007 - 105

Beslissing op bezwaarschrift van D. van den Brom inzake planschade Park Voorn 5

De bezwaarschriftencommissie adviseert u:

- 1 vast te stellen dat er geen aanleiding is om ondanks de aangevoerde bezwaren het bestreden besluit te herroepen en
- 2 het verzoek om een proceskostenvergoeding ex artikel 7:15 Awb, af te wijzen.

De voorzitter van de bezwaarschriftencommissie,

---

status: **B**

---

samenvatting

Opgesteld door	Bestuurs- en Concerndienst
Kenmerk	06.085267 JZ
Vergadering	Raad
Vergaderdatum	31 mei 2007
Jaargang en nummer	2007 - 105

Beslissing op bezwaarschrift van D. van den Brom inzake planschade Park Voorn 5

Raadsvoorstel:

- 1 vast te stellen dat er geen aanleiding is om ondanks de aangevoerde bezwaren het bestreden besluit te herroepen en
  - 2 het verzoek om een proceskostenvergoeding ex artikel 7:15 Awb, af te wijzen.
-

Argumenten

- 1.1 Het Adviesbureau Van der Poel heeft een zorgvuldig en aanvullend advies uitgebracht waaruit blijkt dat er geen reden is om het verzoek om ene planschadevergoeding te honoreren.
- 2.1 Er is geen reden het bestreden raadsbesluit te herroepen en derhalve geen aanleiding om het verzoek om een proceskostenvergoeding te honoreren.

Kanttekeningen

- 1.2 De heer D. van den Brom heeft op 11 juli 2002 om planschadevergoeding verzocht wegens waardedaling van zijn woning Park Voorn 5 die het gevolg zou zijn van de plaatsing van een KPN-telefooncentrale met hierop een zendmast (BV2011165). De afwijzende beslissing van de raad hierop op basis van het advies van Van der Poel van april 2004, is van 9-12-2004.

toelichting

Opgesteld door	Bestuurs- en Concerndienst
Kenmerk	06.085267 JZ
Vergadering	Raad
Vergaderdatum	31 mei 2007
Jaargang en nummer	2007 - 105

Beslissing op bezwaarschrift van D. van den Brom inzake planschade Park Voorn 5

Context

Mr A.F. van der Meer heeft namens de heer D. van den Brom een voorlopig bezwaarschrift d.d. 10 augustus 2006 bij uw raad ingediend tegen het besluit van de raad van 29 juni 2006, bekendgemaakt op 3 juli 2006, waarbij het verzoek om schadevergoeding ex artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) is afgewezen.

De aanvullende gronden dateren van 7 september 2006; hierin wordt verwezen naar de namens zijn client gegeven reactie van juni 2006 op het advies van Van der Poel.

Het bezwaarschrift is doorgezonden aan de Bezwaarschriftencommissie van de gemeenteraad (verder: de commissie) met het verzoek advies uit te brengen ten behoeve van de besluitvorming door uw raad op het bezwaarschrift .

De commissie heeft het bezwaarschrift behandeld in een openbare vergadering op woensdag 11 oktober 2006

Mr A.F. van der Meer van Servicebureau Planschaderecht heeft de commissie laten weten geen gehoor te zullen geven aan de uitnodiging voor de hoorzitting; ook de heer Van den Brom (belanghebbende) is niet verschenen.

Als secretaris van de commissie fungeerde in deze vergadering mevrouw C.M. Mulder, werkzaam bij de Afdeling Juridische Zaken ter secretarie.

Vooraf overweegt de commissie het volgende.

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 49, lid b van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) kent de gemeenteraad, voor zover blijkt, dat een belanghebbende ten gevolge van het besluit omtrent vrijstelling bedoeld in de artikelen 17, 18, 18a of 19, schade lijdt of zal lijden, welke redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en waarvan de vergoeding niet of niet voldoende door aankoop, onteigening of anderszins is verzekerd, hem op zijn verzoek een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe.

Op aanvragen als bedoeld in artikel 49 WRO is de Procedureverordening Planschade ex

artikel 49 WRO van toepassing.

Op grond van het bepaalde in genoemde verordening wordt een onafhankelijke instelling aangewezen voor het onderzoek van de aanvraag.

Aanvraag

Op 17 juni 2003 en opnieuw op 12 februari 2004 heeft de heer D. van den Brom een verzoek om planschadevergoeding ingediend bij de gemeenteraad; de verzoeken zijn gebaseerd op artikel 49 WRO en ontvangen door de raad op respectievelijk 19 juni 2003 en 16 februari 2004.

De planschadevergoeding is gevraagd wegens waardedaling van de woning gelegen aan Park Voorn 5. De waardedaling is volgens aanvrager het gevolg van het bestemmingsplan Leidsche Rijn 1999 en twee vrijstellingen ex artikel 19 WRO. De waardedaling is volgens aanvrager het gevolg van het bestemmingsplan Leidsche Rijn 1999, alle reeds vervaardigde en nog te vervaardigen deelplan uitwerkingen (met name ook het deelplan uitwerking Langerak 2) en alle gevolgde, in procedure zijnde en nog te volgen artikel 19 procedures binnen het gehele plangebied; in de brief van 17 juni 2003 wordt met een verwijzing naar een brief van 9 april 2002 aan het college expliciet verwezen naar de vrijstelling ex artikel 19, eerste lid WRO met kenmerk BV2016289.

Behandeling verzoek planschadevergoeding

Overeenkomstig het bepaalde in de Procedureverordening Planschadevergoeding Utrecht (vastgesteld 18-1-2001) heeft het college van b&w voor het onderzoek van de aanvraag een onafhankelijk adviseur aangewezen; in dit geval is Adviesbureau Van der Poel aangewezen.

Advies en conclusie van Van der Poel van oktober 2005

Het advies van Van der Poel dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd. De Commissie wijst nog in het bijzonder naar de volgende relevante passages in het advies.

Van der Poel stelt eerst vast dat in de aanvraag is gesteld dat schade wordt geleden als gevolg van het planologisch toestaan van de Langerakbaan, de KPN-centrale in Leidsche Rijn en 80 gestapelde woningen met bijbehorende voorzieningen met een totale hoogte van circa 38 meter boven het maaiveld.

Omschrijving van het object van verzoeker en situatie ter plaatse

Park Voorn 5 betreft een vrijstaande villa met schuur, garages, ondergrond, erf en tuin. Het object van verzoeker is gesitueerd achter het bestaande bedrijventerrein dat is gelegen aan de Burgemeester Verderlaan en dat bereikbaar is via dit bedrijventerrein.

In hoofdstuk 5.1 staan de algemene overwegingen van Van der Poel vermeld

Om de vraag te kunnen beantwoorden of aanvrager in een planologisch nadeliger situatie is komen te verkeren moet volgens constante jurisprudentie de voorheen geldende

planologische situatie worden vergeleken met de situatie die ten gevolge van de nieuwe planologische maatregel is ontstaan; hierbij is wat betreft het oude planologische regime niet de feitelijke situatie van belang maar wel wat op grond van dat regime maximaal kon worden gerealiseerd ongeacht de vraag of verwezenlijking ook daadwerkelijk heeft plaatsgehad.

In hoofdstuk 5.2 volgt een bespreking van de planologische regimes op de pagina's 4,5,6

I

Bestemmingsplan "Landelijk gebied" (vastgesteld door raad van Vleuten-De Meern 18-6-1974 en door GS goedgekeurd op 11 juli 1975)

Het gebied waar de gewraakte bebouwing is gerealiseerd bevindt zich ten zuiden van de Groenedijk en had in dit bestemmingsplan de bestemming "Agrarische doeleinden (productiegebied1)"; op deze gronden mochten geen gebouwen worden opgericht. Ten oosten van de Burgemeester Verderlaan is het gebied naast het perceel van verzoeker met de bestemming "Bedrijven klasse 1". Hierop mochten bedrijfsgebouwen worden opgericht met een maximale goot- en nokhoogte van 5,5 en 8,5 m.

Ten oosten van het bedrijventerrein bevindt zich het gebied met de bestemming "natuurgebied, groenstroken, verspreide bosschages"; in dit gebied bevindt zich het perceel van verzoeker; deze gronden zijn bestemd voor het behoud of herstel van de aldaar voorkomende dan wel daaraan eigen natuurwetenschappelijke, landschappelijke of cultuurhistorische waarden; deze gronden mogen niet worden bebouwd.

Ila

Bestemmingsplan "Leidsche Rijn Utrecht 1999"

Het bestemmingsplan is vastgesteld op 28 oktober 1999 door de raad van de gemeente Utrecht, goedgekeurd door GS op 6 juni 2000 en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft uitspraak gedaan op 27 februari 2002.

De gronden waarop de gewraakte bebouwing is gerealiseerd, hebben de uit te werken bestemming "GD gemengde doeleinden".

Uit artikel 9 onder B van de planvoorschriften blijkt, dat in de gebieden waar sprake is van een uit werken bestemming slechts gebouwd mag worden volgens een onherroepelijk uitwerkingsplan. De gewraakte bebouwing bevindt zich ten zuiden van de Groenedijk daar waar de Burgemeester Verderlaan uitkomt op de Langerakbaan.

Ilb Bouwvergunning en vrijstelling BV2020470/BV2016289

Bij besluit van 26 februari 2003 (BV2020470/BV2016289) heeft het college bouwvergunning en vrijstelling verleend bedoeld in artikel 19, eerste lid WRO voor het bouwen van 80 gestapelde woningen met bijbehorende voorzieningen, een parkeergarage en één bedrijfsruimte op het perceel 2, veld 12.

Tegen het besluit zijn geen rechtsmiddelen aangewend. Het bouwplan was in strijd met het bouwverbod in artikel 9, lid B 1 van het bestemmingsplan Leidsche Rijn 1999; met een binnenplanse vrijstelling kon het bouwplan niet worden gerealiseerd, aangezien er geen concept uitwerkingplan voorhanden was waarbinnen het bouwplan paste.

In hoofdstuk 5.3 (pagina 6):

Hier stelt Van der Poel de peildatum op 27 februari 2003, de verzenddatum van de vrijstelling en gaat hij in op het causaal verband.

Ten aanzien van het vereiste causaal verband tussen de door verzoeker gestelde schade en de planologische maatregel meent Van der Poel dat die aanwezig is; de vrijstelling van 26 februari 2003 heeft het mogelijk gemaakt op gronden waar voorheen niet gebouwd mocht worden, 80 woningen met bijbehorende voorzieningen te realiseren. Het gebouw staat op een afstand van 230 meter van de woning van belanghebbende en is daarvan gescheiden door de Langerakbaan en het bestaande industrieterrein aan de Burgemeester verderlaan en de daarachter gelegen groenstrook.

Op pagina 7 Schadefactoren

Gesteld is door verzoeker dat de waardevermindering van het object optreedt doordat het specifieke karakter en de privacy van het perceel worden aangetast, waardoor het bijzondere van de plek verloren zal gaan.

Hieraan zijn nog de volgende schadefactoren toegevoegd:

Het gebouw fungeert als een klankkast waardoor geluidhinder;
 Het gebouw is op nagenoeg iedere plek van het perceel zichtbaar
 Het unieke van de plek is de hidden place die door het gebouw verloren gaat
 Privacyverlies in de woning, serre en op terras
 Meer gevaar voor inbraak
 een unieke plek wordt ernstig aangetast
 de KPN centrale levert lichthinder op

Van der Poel bespreekt de gestelde schadeaspecten op pagina 7, 8 en 9 .

1.Het fungeren als klankkast waardoor geluidhinder zal ontstaan

Van der Poel constateert dat ter hoogte van de woning van verzoeker als gevolg van de woontoren een verhoging van circa 0,3 dB(A) is te verwachten en merkt op dat de kortste afstand van de grens van het perceel van verzoeker tot het gebouw ongeveer 200 meter en de afstand tot de woning van verzoeker ongeveer 230 meter. Het tussenliggende gebied wordt grotendeels ingevuld met bedrijventerrein. Van der Poel meent gezien deze ligging en de andere genoemde omstandigheden dat een toename van de geluidsbelasting als gevolg van eventuele weerkaatsing van het geluid op het gebouw, niet aannemelijk is.

2.Het gebouw is vanaf het perceel zichtbaar, veroorzaakt lichthinder en zorgt dat in de zomer de zonsondergang op de torentjes verdwijnt.

Van der Poel concludeert dat het niet aannemelijk is gezien de afstand van het flatgebouw tot de woning van verzoeker dat zich een zodanige vermindering van de zonsondergang op de beide torentjes zal voordoen dat dit zal leiden tot een in objectieve zin waarneembare waardevermindering van het object van verzoeker.

3. Aantasting ligging perceel en aantasting privacy

Gelet op het feit dat het perceel van verzoeker alleen bereikbaar is via het bedrijventerrein meent Van der Poel dat de ligging van het perceel van verzoeker niet zodanig wordt aangetast door de komst van de nieuwbouw dat hierdoor een waardevermindering optreedt. Wat betreft het mogelijke verlies aan privacy meent Van der Poel na zich ter plaatse op de hoogte te hebben gesteld dat vanaf de gewraakte bebouwing wel enig zicht bestaat op het perceel van verzoeker maar dat er geen sprake is van een werkelijke aantasting van de privacy in de serre, de woning of het perceel die zal leiden tot een in objectieve zin bepaalde waardevermindering.

4. Toegenomen kans op inbraak

De omstandigheid of wel of niet meer wordt ingebroken in een woonbebouwing is afhankelijk van gedragingen van derden en kan als zodanig niet naar de mening van Van der Poel als een gevolg van een planologische wijziging worden gezien. Toename van criminaliteit wat hier ook van zij, is afhankelijk van gedragingen van derden en kan derhalve niet worden gezien als een gevolg van de planologische wijziging.

De conclusie van Van der Poel is gelet op de overwegingen ten aanzien van de gestelde schade dat er geen sprake is van een planologisch nadeliger situatie; Van der Poel adviseert de gemeente het verzoek van de heer Van den Brom af te wijzen.

Bestreden beschikking

Het besluit van de raad van 29 juni 2006, bekendgemaakt op 3 juli 2006, waarbij het verzoek om een planschadevergoeding beoedeld in artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) is afgewezen.

Bezwaren

Namens de heer D. van den Brom zijn bezwaren door mr Van der Meer aangevoerd zoals vermeld in het voorlopig bezwaarschrift van 10 augustus 2006, in de aanvullende gronden van 7 september 2006 en in de reactie van 1 juni 2006 op het advies van Van der Poel.

De bezwaren komen neer op het volgende:

1. het besluit van de raad van 29 juni 2006 bevat onjuistheden, kent motiveringsgebreken en heeft onzorgvuldige conclusies.
2. in verband met mogelijke vooringenomenheid van een aspirant-koper is een beroep gedaan op de uitspraak van de rechtbank Utrecht van 12 september 2005, SBR 2003/36 inzake een hoogspanningsmast in Bunnik; ook op twee eerdere uitspraken die naar het oordeel van mr Van der Meer betrekking hebben op de "vooringenomenheid", de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 6 april 1999, BR 2000, p. 516; en de uitspraak van de rechtbank Leeuwarden van 9 december 2002, LJN: AF2927

Verder heeft mr Van der Meer een proceskostenvergoeding gevraagd, bedoeld in artikel

7:15, tweede lid Awb.

Overwegingen van de commissie

De commissie stelt allereerst vast dat de heer D. van den Brom eerder - op 11 juli 2002- een verzoek om planschadevergoeding heeft ingediend in verband met de waardedaling van zijn woning Park Voorn 5; deze zou het gevolg zijn van onder andere de bouwvergunning met betrekking tot de plaatsing van een KPN-telefooncentrale met hierop een zendmast (BV2011165). De beslissing die uw raad hierop heeft genomen afgaand op het advies van Van der Poel van april 2004, dateert van 9 december 2004. Door D. van den Brom is tegen die afwijzende beschikking van uw raad geen bezwaar gemaakt.

Voorts stelt de commissie vast dat niet uit de stukken blijkt dat aan de raad ook ten behoeve van de besluitvorming op 29 juni 2006 op het verzoek van de heer Van den Brom de reactie d.d. 1 juni 2006 van mr A.F. van der Meer namens de heer Van den Brom op het advies van Van der Poel van november 2005 en het commentaar van de afdeling Stedenbouw van de gemeente op deze reactie, zijn voorgelegd.

Voor zover bedoeld is dit gebrek aan te voeren als bezwaar meent de commissie dat een dergelijke kritische opmerking terecht is maar dat die er niet toe kan leiden dat het verzoek alsnog om die reden zonder meer zal worden gehonoreerd.

Naar de mening van de commissie dient uw raad alsnog van deze stukken kennis te nemen en genoemde stukken te betrekken bij de besluitvorming op het bezwaarschrift; op die wijze kan geconstateerde omissie worden weggenomen.

Voorts overweegt de commissie dat hetgeen is aangevoerd en wat haar overigens is gebleken, aanleiding hebben gegeven om adviseur Van der Poel om een aanvulling te vragen op het al uitgebracht advies.

Bij brief van 30 oktober 2006, verzonden 1 november 2006, is namens de commissie aan Van der Poel een aantal vragen voorgelegd met het verzoek hierop te adviseren.

Het aanvullend advies van Van der Poel dateert van 20 februari 2007 en luidt als volgt:

Utrecht, 20 februari 2007

Geachte leden van de Bezwaarschriften commissie,

Naar aanleiding van uw verzoek om reactie op de bezwaarschriften van de heer mr. A.F. van der Meer, kan ik u het volgende mededelen.

Ad 1.

In de beide adviezen is opgenomen dat het uitwerkingsplan Langerak nog geen formele status heeft en dat het uitsluitend voor de beeldvorming van de situatie is aangehecht. De uitspraak van de ABRS van 21 september 2005 (2000500224/1) waarbij is overwogen dat de mogelijkheid dat een uitwerkingsplan tot stand komt bij de planvergelijking moet zijn verdisconteerd, is bekend bij de commissie.

De passages in de beide adviezen zijn wellicht niet geheel duidelijk. De commissie heeft

hiermee het volgende willen uitdrukken. In de adviezen wordt ingegaan op de schadefactoren die een gevolg zijn van de verleende vrijstellingen voor het flatgebouw, de KPN telefooncentrale met zendmast en de Langerakbaan. De beoordeling van de schadefactoren heeft geleid tot de conclusie dat naar de mening van de commissie geen sprake is van een nadelige planologische situatie voor de beide verzoekers respectievelijk dat niet kan worden geconcludeerd dat sprake is van een in objectieve zin bepaalde schade. De commissie heeft hierbij impliciet voor ogen gehad dat ook eventuele schadefactoren die een gevolg zouden zijn van een uitwerking binnen de uitwerkingsregels evenmin zullen leiden tot een in objectieve zin waarneembare schade. De commissie heeft hierbij voor ogen gehad dat de verdere uitwerking van het bestemmingsplan "Leidsche Rijn Utrecht 1999" op een zodanige afstand van de beide objecten zal plaatsvinden dat geen sprake is van een in objectieve zin bepaalde schade.

De commissie hecht er overigens aan te benadrukken dat de ligging van de beide objecten Park Voorn 3 en Park Voorn 5 wordt bepaald door de ligging achter het bestaande industrieterrein aan de Burgemeester Verderlaan en door de ligging op korte afstand van de Rijksweg A2 en het voorheen aanwezige sportpark. Beide objecten grenzen zelfs aan genoemd industrieterrein en het object Park Voorn 5 is slechts bereikbaar via het parkeerterrein van dit industrieterrein.

Afgezien van de omstandigheid dat de commissie van mening is dat door de uitwerking geen sprake zal zijn van een nadelige situatie wil de commissie ten aanzien van de planologische situatie ter plaatse de volgende aanvulling maken op de eerder uitgebrachte adviezen.

In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 27 februari 2002, 2003809/1 heeft de afdeling onder meer goedkeuring onthouden aan het plandeel met de bestemming "Gemengde doeleinden, uit te werken (GD)", voor zover het de bedrijfsgronden van Volker Stevin en Nedal en de gronden die zijn gelegen binnen een cirkel van 700 m rond deze bedrijfsgronden betreft, nader aangegeven op de kaart. Op bijgevoegde plankaart Leidsche Rijn is aangegeven welk gedeelte is vernietigd.

-bijlage 1 vernietigde plangebied Leidsche Rijn

-bijlage 2 situatietekening met gebied waaraan goedkeuring is onthouden

Uit het kaartmateriaal blijkt dat het gebied waaraan goedkeuring is onthouden, voor zover hier van belang, deels over het industrieterrein aan de Burgemeester Verderlaan loopt, over Park Voorn alsmede het gebied ten noorden van de KPN telefooncentrale bestrijkt. Het moge duidelijk zijn dat de eerder uitgebrachte adviezen geen betrekking hebben op dit gebied. Door de vernietiging van dat gedeelte van het bestemmingsplan "Leidsche Rijn Utrecht 1999" wordt teruggevallen op het voorheen geldende planologische regime en herleven de bestemmingen die vigeerden voordat het bestemmingsplan "Leidsche Rijn Utrecht 1999" werd vastgesteld. Voor zover voor de beoordeling van de voorliggende verzoeken relevant vigeren het uitbreidingsplan Hogeweide (vastgesteld op 14 december 1960) en het

uitbreidingsplan Utrecht zuidwest II (vastgesteld op 14 februari 1957).

Door de uitspraak van de ABRS dient voor de aanpassing van Rijksweg A2 en de realisering van de Stadsweg een nieuw bestemmingsplan te worden opgesteld. Dit plangebied zal een integraal onderdeel uitmaken van Leidsche Rijn. Het bestemmingsplan "A2 Hogeweide-Oudenrijn" is bij besluit van de gemeenteraad van Utrecht op 7 december 2006, 2006/nr.242 vastgesteld. Voor zover belanghebbenden menen schade te lijden als gevolg van de bepalingen van dit bestemmingplan kunnen zij op basis van artikel 49 WRO een aanvraag indienen bij Burgemeester en Wethouders van Utrecht.

Overige ontwikkelingen in het plangebied waaraan goedkeuring is onthouden zullen eveneens via het vaststellen van een bestemmingsplan dan wel via een vrijstellingsprocedure als bedoeld in artikel 19 WRO hun beslag krijgen. Voor zover verzoekers menen schade te lijden van die besluiten kan eveneens een beroep worden gedaan op artikel 49 WRO.

Ad 2

Wat betreft het gestelde over de peildatum kan het volgende worden opgemerkt. In het advies over de aanvraag van de heer C.J. Aandewiel wordt als peildatum gehanteerd 18 juli 2000, dit is de datum waarop het bestemmingsplan in werking is getreden en niet de datum waarop het bestemmingsplan rechtskracht heeft gekregen (27 februari 2002). Tot enige jaren terug was het inderdaad vaste jurisprudentie van de ABRS van de Raad van State dat op grond van artikel 49WRO schade alleen als planschade voor vergoeding in aanmerking komt indien deze schade het gevolg is van een wijziging van de planologische situatie die inmiddels ook onherroepelijk, dat wil zeggen in rechte onaantastbaar, is. De peildatum was derhalve de datum waarop het schadetoebrengende besluit onherroepelijk was geworden.

Begin 2003 heeft de ABRS van de Raad van State twee uitspraken gedaan waardoor thans niet langer de datum van onherroepelijk worden van een planologische maatregel, maar de datum van het inwerking treden van die planologische maatregel als peildatum moet worden aangehouden. Vergelijk de uitspraken van de ABRS van 15 januari 2003 inzake Heerde en Tynaarlo, BR 2003, 237 e.v.. De commissie ziet geen aanleiding om het advies aan te passen.

Ad 3

De heer mr. A.F. van der Meer verwijst naar een uitspraak van de rechtbank Utrecht van 8 september 2005 inzake de waardedaling van een woning als gevolg van de komst van een hoogspanningsleiding in Bunnik. In de uitspraak Bunnik gaat het om een hoogspanningsleiding nabij een woning. De rechtbank heeft in de uitspraak overwogen dat een redelijk denkende en handelende aspirant-koper bij het uitbrengen van een bod op de woning mede in verband met mogelijke gezondheidsrisico's, wat hiervan ook moge zijn, rekening houdt met de aanwezigheid van deze hoogspanningsleiding. Ondergetekende hecht eraan te benadrukken dat in de voorliggende gevallen geen sprake is van een hoogspanningsleiding in de nabijheid van de woningen van de aanvragers. Als gevolg van het bestemmingsplan "Leidsche Rijn Utrecht 1999" zijn de bestaande hoogspanningsmasten zelfs in

transportleidingen

onder de grond aangebracht. In casu is sprake van een KPN telefooncentrale met daarop een zendmast. Van een telefooncentrale is geen overlast te verwachten en is geen sprake van schade

voor de gezondheid. Dit blijkt ook wel uit de omstandigheid dat telefooncentrales ook in woonwijken staan, bijvoorbeeld in Rotterdam aan de Meent.

Een zendmast is niet vergelijkbaar met een hoogspanningsleiding. Uit een recent persbericht van de Gezondheidsraad blijkt dat recent onderzoek geen aanwijzingen geeft dat blootstelling aan de radiogolven van UMTS- zendmasten gezondheidsproblemen kunnen veroorzaken.

-bijlage 3. persbericht gezondheidsraad 15 februari 2007

De commissie is er in haar adviezen impliciet van uitgegaan dat er geen aanwijzingen waren voor gezondheidsproblemen als gevolg van de zendmast.

Recent onderzoek heeft uitgewezen dat geen sprake is van een causaal verband tussen gezondheidsproblemen en zendmasten.

Er is voor de commissie geen aanleiding om naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank Utrecht inzake een hoogspanningsleiding in Bunnik te adviseren een schadevergoeding toe te kennen als gevolg van de komst van de zendmast.

Ad 4

De reactie op het advies van de schadebeoordelingscommissie met betrekking tot de planschadeverzoeken Park Voorn 3 en 5 van 6 juni 2006 is duidelijk en behoeft geen aanvulling.

Over hetgeen mr. Van der Meer onder punt III opmerkt, dat het advies is gebaseerd op een schouw die circa 10 tot 11 maanden daarvoor had plaatsgevonden hecht ik eraan nog het volgende op te merken.

Bij de behandeling van de voorliggende verzoeken heeft de commissie diverse malen in het jaar de situatie ter plaatse opgenomen. Eén van de aanvragers, de heer D. van den Brom heeft de commissie expliciet gevraagd om de situatie ook in de winterperiode, wanneer er geen blad aan de boom zit, te komen bekijken. Dit verzoek is ook opgenomen in het verslag van de hoorzitting op 2 juni 2004. De commissie heeft hier gehoor aan gegeven.

Uit de adviezen blijkt dat de commissie op diverse data ter plaatse van de objecten van de aanvragers en de gewraakte bebouwing heeft bezichtigd. Deze data waren in ieder geval op 2 juni 2004, 20 augustus 2004, 13 december 2004 en 28 december 2004, hetgeen ook blijkt uit het bij de adviezen gevoegd fotomateriaal.

Ondergetekende is van mening dat de commissie geen vertekend beeld heeft van de situatie ter plaatse en zich wel degelijk een helder en duidelijk beeld heeft kunnen vormen van de relevante schadefactoren. De enkele omstandigheid dat tussen de bezichtiging ter plaatse en de schriftelijke adviezen een behoorlijk aantal maanden ligt doet hier niet aan af.

Gelet op het voorgaande is, naar aanleiding de vragen van de bezwaarschriftencommissie,

waarbij ook kennis is genomen van de reacties van de heer mr. A.F. van der Meer, voor de adviescommissie geen aanleiding de adviezen van 25 november 2005 te herzien.

Ik vertrouw er op u met deze toelichting van dienst te zijn geweest.

Met vriendelijke groet,
Namens de adviescommissie,
mr. J.R.M. van der Poel
voorzitter

Artikel 7:9 Awb.

Het aanvullend advies van Van der Poel van februari 2007 is aan mr Van der Meer toegestuurd met de mogelijkheid hierop te reageren in het kader van artikel 7:9 Awb. De commissie heeft vastgesteld dat mr Van der Meer en de heer D. van den Brom van deze gelegenheid geen gebruik hebben gemaakt.

Naar het oordeel van de commissie is het aanvullend advies van Van der Poel van februari 2007 zorgvuldig naar inhoud en tot standkoming. In ieder geval ziet de commissie geen aanleiding te moeten twijfelen aan de juistheid daarvan. Zij meent dan ook dat uw raad de beslissing op het ebzwaarschrift mede hierop kan en mag baseren. Bovendien is thans een duidelijke toelichting gegeven naar aanleiding van de bezwaren die de vooringenomenheid betreffen. Het is naar de mening van de commissie nu ook duidelijk zijn dat de twee eerdere uitspraken waarop een beroep is gedaan door mr Van der Meer hier geen doel treffen.

Gelet op bovenstaande overwegingen en gelet op de uitgebrachte adviezen van Van der Poel in het bijzonder het recente advies van februari 2007 meent de commissie dat er geen aanleiding is om het verzoek ex artikel 49 WRO alsnog te honoreren. De commissie adviseert uw raad dan ook vast te stellen dat er naar aanleiding van hetgeen is aangevoerd door mr Van der Meer namens de heer D. van den Brom geen reden is het genomen bestreden besluit te herroepen.

Het verzoek om een proceskostenvergoeding ex artikel 7:15 Awb

De commissie is van oordeel, dat er geen reden is het bestreden besluit te herroepen. Zij adviseert uw raad haar standpunt over te nemen.

Wanneer uw raad conform het advies van de commissie besluit en de beslissing van 29 juni 2006 niet herroept, is er geen sprake van een situatie waarin "het bestreden besluit is herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid" zoals bedoeld in artikel 7:15, tweede lid Awb, en bestaat er dus ook geen aanleiding om over te gaan tot het vergoeden van de proceskosten.

De commissie adviseert uw raad derhalve het verzoek ex artikel 7:15 Awb af te wijzen.

Namens de Bezwaarschriftencommissie,
De voorzitter,

Argumenten

1.1 *Het Adviesbureau Van der Poel heeft een zorgvuldig en aanvullend advies uitgebracht waaruit blijkt dat er geen reden is om het verzoek om ene planschadevergoeding te honoreren.*

De beslissing op het bezwaarschrift kan worden gebaseerd op het standpunt van Van der Poel.

2.1 *Er is geen reden het bestreden raadsbesluit te herroepen en derhalve geen aanleiding om het verzoek om een proceskostenvergoeding te honoreren.*

in de Awb staat dat de kosten die belanghebbende redelijkerwijze heeft moeten maken in verband met de behandeling van het bezwaar, uitsluitend worden vergoed als belanghebbende er om verzoekt en het bestreden raadsbesluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid

Kanttekeningen

1.2 *De heer D. van den Brom heeft op 11 juli 2002 om planschadevergoeding verzocht wegens waardedaling van zijn woning Park Voorn 5 die het gevolg zou zijn van de plaatsing van een KPN-telefooncentrale met hierop een zendmast (BV2011165). De afwijzende beslissing van de raad hierop op basis van het advies van Van der Poel van april 2004, is van 9-12-2004.*

Door D. van den Brom is tegen die afwijzende beschikking van 9 december 2004 van uw raad geen bezwaar gemaakt.

raadsbesluit

Opgesteld door	Bestuurs- en Concerndienst
Kenmerk	06.085267 JZ
Vergadering	Raad
Vergaderdatum	31 mei 2007
Jaargang en nummer	2007 - 105

Beslissing op bezwaarschrift van D. van den Brom inzake planschade Park Voorn 5

Besluit

- 1 vast te stellen dat er geen aanleiding is om ondanks de aangevoerde bezwaren het bestreden besluit te herroepen en
- 2 het verzoek om een proceskostenvergoeding ex artikel 7:15 Awb, af te wijzen.

Aldus besloten in de vergadering van de raad, gehouden op .....

De griffier,

De burgemeester,